

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219201122
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6219201122.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ H. G., nar. XX. XX. XXXX a 2/ Q. G., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom Q. XXX, XXX XX D., obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 20 374,57 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 12Csp/74/2019-134 zo dňa 08. 10. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II., ktorým okresný súd žalobu v časti o zaplatenie úroku za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 až do zaplatenia zamietol a v súvisiacom výroku III. o trovách konania **z r u š u j e a v** uvedenom rozsahu mu vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaní“) povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20 374,57 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20 374,57 € od 28. 03. 2018 až do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného v rozsahu tohto plnenia. Dlhnú sumu povolil okresný súd žalovaným zaplatiť žalobcovi v splátkach po 170 € mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie (sa dlžníkov) s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti (v časti o zaplatenie úroku za úver vo výške 6,59 % ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 do zaplatenia) okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že „žalobcovi sa proti žalovaným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu“.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia istiny vo výške 20 374,57 € s prísl., pričom uviedol, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 0392108 7 06 uzatvoril dňa 06. 12. 2011 so žalovanými 1/ a 2/ Zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere (ďalej len „úverová zmluva“ alebo „predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalovaným medziúver vo výške 21 600 €. V zmysle čl. II. časť „Medziúver“ predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca žalovaným 1/ a 2/ účtoval poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 130 €. Tento poplatok bol zaúčtovaný pri prvej výplate medziúveru. Úroková sadzba úrokov za poskytnutý medziúver (ďalej aj „úver“) bola v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodnutá vo výške 6,59 % p. a. ročne. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení vkladať na konto stavebného sporenia mesačné vklady vo výške minimálne 34,56 €, splácať úroky za poskytnutý medziúver v sadzbe 6,59 % p. a. ročne mesačnými splátkami vo výške 118,62 € a súčasne platiť poplatok za poistenie úveru vo výške 8,64 € mesačne. Jednotlivé splátky boli splatné do 15. dňa v mesiaci. Žalovaní 1/ a 2/ porušili zmluvne dohodnuté

podmienky a dostali sa do omeškania so splácaním splátok úveru. Listom zo dňa 05. 03. 2018 upozornil žalobca žalovaných, že sú v omeškanií so splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace, vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň informoval, že v prípade nedoplatenia omeškaných splátok má žalobca nárok požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko žalovaní omeškané splátky nedoplatili, vyhlásil žalobca dňa 27. 03. 2018 mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola na konte sporenia nasporená žalovanými suma vo výške 2.875,61 €, ktorá bola zaúčtovaná s kontom medziúveru, pričom toto zaúčtovanie bolo započítané na istinu úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola výška dlhu žalovaných voči žalobcovi v sume 20 714,57 € a pozostávala z istiny vo výške 18 724,39 €, z nezaplatených vyčíslených úrokov za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne v sume 1 453,38 € (vyčíslených zo sumy 21 600 € do 27. 03. 2018), z nezaplateného poplatku za fotokópiu úverovej dokumentácie vo výške 24 €, z nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 172,80 € a z nezaplatených ostatných poplatkov za upomienky vo výške 340 €, ktoré si žalobca podanou žalobou neuplatnil, uplatnil si ale úrok z omeškania z celkového dlhu žalovaných vo výške určenej ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v sadzbe 5 % p. a. ročne od 28. 03. 2018 až do zaplatenia.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobu aj s prílohami doručil žalovaným do vlastných rúk a vyzval ich, aby sa k žalobe v lehote 10 dní vyjadrili. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe uviedli, že „nesúhlasia s postupom žalobcu, ktorý v rámci príslušenstva uplatnenej pohľadávky požaduje aj zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 až do zaplatenia“. Ďalej uviedli, že po vyhlásení mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru neexistuje nárok veriteľa požadovať úroky z úveru, „keďže vyhlásením predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka zmluva zaniká a bez existencie zmluvy nie je možné požadovať zmluvné úroky, ktoré majú akcesorický charakter k hlavnej zmluve“. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 08. 10. 2019 v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalovaných. Žalobca v podaní doručenom okresnému súdu dňa 17. 09. 2019 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaných v podaní doručenom okresnému súdu dňa 07. 10. 2019 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a požiadal, aby súd prejednal spor v jeho neprítomnosti. Žalovaný 2/ na pojednávaní uviedol, že celá táto situácia vznikla v dôsledku toho, že manželka oslepla, prišla o prácu a príjem 1 000 €, v dôsledku čoho sa psychicky zrútila. Pre stratu jej príjmu prestali byť schopní splácať poskytnuté úvery. Žalobca im odmietol upraviť splátky úveru. Vedeli by so žalovanou 1/ pohľadávku žalobcu splácať v mesačných splátkach po 130 €, vždy do 25. dňa v mesiaci. Žalovaný 2/ ďalej uviedol, že svojej dcére pomáha pri výkone jej podnikateľskej činnosti. Dcéra je živnostníčka, poskytuje ubytovacie služby a okrem toho pracuje ako „au-pair“ v Rakúsku. Dcéra prenajíma celé vrchné poschodie rodinného domu, v ktorom oni bývajú. Jej príjem z tohto prenájmu je okolo 4 500 € ročne. On spolu s manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi tohto rodinného domu, dcéra im z tohto výnosu nevypláca nič. Pokiaľ ide o skutočnosť, či je žalovaný 2/ zamestnaný, resp. či jeho pracovný pomer bude aj naďalej trvať, žalovaný 2/ uviedol, že ešte nemá oficiálne stanovisko zamestnávateľa, týkajúce sa pokračovania jeho pracovného pomeru v súvislosti s dovŕšením 65. roku, avšak snaží sa, aby mohol ešte ďalej pracovať.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, s obsahom oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27. 03. 2018 spolu s doručenkami preukazujúcimi doručenie predmetného oznámenia obidvom žalovaným 1/ a 2/, upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05. 03. 2018 tiež spolu s doručenkami preukazujúcimi doručenie upozornenia obidvom žalovaným, výpisu z účtu medziúveru a výpisu z účtu stavebného sporenia a s listinnými dôkazmi preukazujúcimi sociálne a majetkové pomery žalovaných 1/ a 2/. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/ dňa 06. 12. 2011 Zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej poskytol žalovaným ako solidárnym dlžníkom mimoriadny medziúver č. 0392108 4 07 vo výške 21 600 €, pričom bola dohodnutá výška mesačného vkladu na účet stavebného sporenia vo výške 34,56 €, výška úrokovej sadzby vkladov 2 % ročne, úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných vkladov 5 % ročne, počet mesačných vkladov na účet stavebného sporenia 161, fixná úroková sadzba medziúveru na dobu 5 rokov vo výške 6,59 % p. a. ročne, výška mesačnej splátky vrátane úrokov z úveru a poplatku za prijatie do poistenia vo výške 127,26 €, konečná splatnosť medziúveru do 28. 02.

2034. Žalovaní úver nesplácali riadne a včas. Prvý krát sa dostali do omeškania so zaplatením splátky za mesiac 07/2016. Podaním označeným ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 05. 03. 2018 vyzval žalobca žalovaných, aby v lehote do 20. 03. 2018 uhradili omeškané splátky vrátane splátky za mesiac marec 2018 spolu vo výške 1 383,24 €. Zároveň žalobca žalovaným oznámil, že za predpokladu, že v poskytnutej lehote nesplnia vyššie uvedené požiadavky žalobcu, vyhlási žalobca mimoriadnu splatnosť úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu vo výške 20 610,39 €. Podaním označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 27. 03. 2018 oznámil žalobca žalovaným 1/ a 2/, že ku dňu 27. 03. 2018 vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru poskytnutého žalovaným 1/ a 2/ na základe Zmluvy o medziúvere č. 0392108 4 07 a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 0392108 7 06 zo dňa 06. 12. 2011. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaní 1/ a 2/ nesplnili pohľadávku žalobcu ani čiastočne. Žalovaná suma 20 714,57 € predstavovala podľa tvrdenia žalobcu uvedeného v žalobe dlh žalovaných 1/ a 2/ ku dňu 27. 03. 2018 (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) a pozostávala: z istiny vo výške 18 724,39 €, z nezaplatených úrokov za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne vyčíslených do 27. 03. 2018 v sume 1 453,38 €, z nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 172,80 € a z nezaplateného poplatku za fotokópiu úverovej dokumentácie vo výške 24 €. Žalobca si žalobou podanou voči žalovaným uplatnil aj úroky za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20 374,57 € od 28. 03. 2018 až do zaplatenia.

1.4 Okresný súd odcitoval v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ustanovenia § 497, § 503 ods. 1 a 2, § 504, § 506 a § 369 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej v texte len „Obchodný zákonník“), ďalej ust. § 1 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia § 52, § 54 ods. 1 a 2, § 53 ods. 9, § 101, § 103 a § 567 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo a žalovaní 1/ a 2/ ani nepopreli, že dňa 06. 12. 2011 uzavreli so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere za podmienok, ktoré z nej vyplynuli. Konštatoval, že žalobca preukázal, že žalovaní 1/ a 2/ mali splácať do 15. dňa v mesiaci splátky, ktoré na konte medziúveru slúžili na úhradu splatných úrokov za úver a na konte sporenia slúžili na nasparenie sumy potrebnej pre pridelenie cieľovej sumy a na splácanie poplatku za poistenie úveru. Z uvedeného dôvodu boli vždy z vkladu na konto medziúveru zaplatené splatné úroky za medziúver a prípadná zvyšná časť vkladu bola preúčtovaná na konto sporenia ako úhrada poplatku za poistenie úveru a vklad na konto sporenia predpísaný úverovou zmluvou. Od 01. 07. 2014 boli z dôvodu zmeny nastavenia interného bankového systému žalobcu poplatky za poistenie úveru namiesto konta sporenia účtované na konto medziúveru. Z uvedeného dôvodu boli od mesiaca 07/2014 z vkladu na konto medziúveru hradené splatné úroky za medziúver a poplatky za poistenie úveru a prípadná zvyšná časť vkladu bola preúčtovaná na konto sporenia ako vklad na konto sporenia predpísaný úverovou zmluvou.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobca preukázal, že žalovaní 1/ a 2/ porušili zmluvné podmienky a dostali sa do omeškania so splácaním splátok úveru. Žalobca tak v súlade s čl. XIX odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. b) Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby vyhlásil dňa 27. 03. 2018 mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola žalovanými nasparená suma vo výške 2 875,61 €, ktorá bola zúčtovaná s kontom medziúveru, pričom toto zúčtovanie bolo započítané na istinu úveru. Žalovaní sa prvý krát dostali do omeškania so zaplatením splátky za mesiac 07/2016. Žaloba bola podaná dňa 31. 05. 2019, preto okresný súd dospel k záveru, že trojročná premičacia doba na uplatnenie pohľadávky na súde žalobcovi neuplynula. Po vykonanom dokazovaní považoval okresný súd žalobu za čiastočne dôvodnú, a preto uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20 714,57 €, ktorá ku 27. 03. 2018 pozostávala: z istiny vo výške 18 724,39 €, z nezaplatených úrokov za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne vyčíslených do 27. 03. 2018 v sume 1 453,38 €, z nezaplatených poplatkov za poistenie úveru v sume 172,80 € a z nezaplateného poplatku za fotokópiu úverovej dokumentácie v sume 24 €.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobu žalobcu v časti o zaplatenie úroku z úveru vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol preto, lebo podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo/143/98, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/567/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/95/2019) dohodnuté úroky

z poskytnutých peňažných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je podľa názoru okresného súdu logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie peňažných prostriedkov, ktorá sa poskytuje veriteľovi do doby splatnosti úveru. V opačnom prípade by na ťarchu dlžníkov - spotrebiteľov dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru a jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. Konštatoval, že v posudzovanom spore došlo dňa 27. 03. 2018 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a tým k zmene obsahu záväzku, ktorú vyvolal veriteľ. Veriteľ svojim právnym úkonom (zosplatnením úveru) vyvolal stav, po ktorom má právo požadovať okamžite späť celú sumu poskytnutých peňažných prostriedkov, pričom odpadá jeho zmluvné obmedzenie v dispozícii s peňažnými prostriedkami, ktoré poskytol žalovaným 1/ a 2/, pretože žalovaní už nemajú právo vrátiť ich žalobcovi v režime výhody dohodnutých splátok. Keďže žalovaní (spotrebiteľia) už nemajú zmluvne dohodnutý dôvod peňažné prostriedky ďalej užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ ďalej od nich inkasoval zmluvné úroky, ktoré mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby peňažných prostriedkov žalovanými ako spotrebiteľmi. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že ak po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru mešká spotrebiteľ s vrátením požičaných peňažných prostriedkov, ide o protiprávny stav, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, nie odplatné plnenia, ktoré boli v zmluve dohodnuté pre prípad oprávneného držania peňažných prostriedkov za podmienok trvania spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Zdôraznil, že právny poriadok dáva veriteľovi prostriedky, ktorými sa môže domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa/ov a nemusí ďalej trpieť obmedzenia vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorými je užívanie požičaných peňažných prostriedkov spotrebiteľom/imi. Ak by si veriteľ uplatňoval zmluvné úroky, ako keby k zmene záväzku v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo, zatiaľ čo žalovaní 1/ a 2/ ako spotrebiteľia nemajú nijaké práva, ktoré by im vyplývali zo zmluvy, išlo by o hrubú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v prospech veriteľa. Zároveň by sa podporoval stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku, zmluvné úroky mu nahrádzajú jeho nečinnosť, resp. stav, na vzniku ktorého sa spolupodieľal tým, že predmetnú úverovú zmluvu uzavrel s osobami nespôsobilými na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov riadne a včas. Na základe uvedených skutočností okresný súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z úveru vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 do zaplatenia zamietol.

1.7 Pokiaľ si žalobca žalobou podanou voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20 374,57 € od 28. 03. 2018 do zaplatenia, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 06. 12. 2011, čiže záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013, a teda ak k omeškaniu došlo po 01. 02. 2013 mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny. Podľa ustanovenia § 216 ods. 1 CSP je súd viazaný žalobným návrhom žalobcu, ktorý žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, preto okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20 374,57 € od 28. 03. 2018 do zaplatenia; „zároveň rozhodol, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného v rozsahu tohto plnenia“.

1.8 V súvislosti s umožnením zaplatiť žalovanými žalobcovi rozhodnutím súdu prvej inštancie priznanú dlžnú sumu 20 374,57 € v splátkach po 170 € mesačne, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 232 ods. 4 CSP, podľa znenia ktorého „ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia“. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vzhľadom na sociálnu situáciu žalovaných, ktorú mal vykonaným dokazovaním preukázanú, mal za to, že je dôvodné povoliť žalovaným zaplatiť žalobcovi dlh v primeraných splátkach po 170 € mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že celkové príjmy žalovaných sú v súčasnosti 1 796,20 € a výdavky sú vo výške 1 940,50 €. Dcéra žalovaných však prenajíma rodinný dom vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, z čoho má ročný príjem 4 500 €, avšak žalovaným z uvedeného príjmu nevypláca nič, preto súd prvej inštancie dospel k názoru, že je v záujme žalovaných, aby sa s dcérou dohodli na tom, aby sa aj ona spolupodieľala na úhrade ich dlhu, ktorý majú voči žalobcovi. Ďalej konštatoval, že pohľadávka žalobcu bude povolením

splátok uhradená v primeranom čase - cca 12 rokov (úver bol žalovaným poskytnutý na dobu 13 rokov) a záujmy žalobcu povolením splátok nebudú vážne dotknuté. Žalobca bude mať popri istine nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne až do zaplataenia a navyše jeho pohľadávka bude zabezpečená aj takým spôsobom, že ak sa žalovaní dostanú do omeškania so splatnosťou čo i len jednej splátky, plnenie sa stane splatné v celom rozsahu.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne proti druhej výrokovej vete, ktorou súd prvej inštancie žalobu ohľadom úroku za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 do zaplataenia zamietol, podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolanie, ktoré odôvodňuje tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedený odvolací dôvod vyšpecifikoval žalobca v odvolaní tak, že pokiaľ ide o nárok na zmluvné úroky po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, má za to, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nepriznal žalobcovi jeho nárok na zmluvné úroky za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zdôraznil, že dôvody nepriznania nároku na úrok za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru súdom prvej inštancie namieta a chce uviesť, že žalobou uplatnený nárok na zmluvný úrok za úver od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich reálneho vrátenia vyplýva priamo z Obchodného zákonníka a nevylučujú ho ani žiadne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, či ustanovenia iného právneho predpisu, prijatého na ochranu spotrebiteľa. Má za to, že mu patria úroky za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30. 07. 2019. Žalobca v odvolaní poukázal ďalej na ust. § 497 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie priznáva veriteľovi právo požadovať nielen vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, ale zároveň aj úroky z úveru ako kompenzáciu za stav absencie požičanej sumy istiny. Zdôraznil, že veriteľ až do reálneho vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov nemá skutočnú možnosť disponovať týmito peňažnými prostriedkami a stráca zisk. Úroky za úver sú vlastne takým plnením zo strany žalovaných, ktoré zodpovedá cene „obetovanej príležitosti žalobcu“ nakladať so žalovaným poskytnutými peňažnými prostriedkami a dosiahnuť zisk. Možnosť disponovať s peňažnými prostriedkami poskytnutými žalovaným nemá žalobca až do momentu ich vrátenia, nielen do momentu splatnosti úveru. Nakoľko peňažné prostriedky sú k dispozícii žalovaným, žalobca naďalej s nimi nemôže nakladať. Zosplatenie úveru je výslovným právom veriteľa a ochranou veriteľa v prípadoch, ak si dlžník/ci neplnia povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas, pričom je zjavné, že žalobca ako veriteľ sa nemôže domôcť riadne a včas plnenia, ktoré mu podľa zmluvy prináleží. Sankciou v takom prípade je úrok z omeškania, ktorý vyplýva priamo zo zákona a núti dlžníkov, aby čím skôr uhradili dlžnú pohľadávku veriteľa pod hrozbou narastania pohľadávky vo forme úrokov z omeškania. Účelom ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je poskytnúť veriteľovi právne prostriedky na jeho ochranu pre prípad omeškania dlžníka s plnením splátok, nie zhoršenie postavenia veriteľa oproti postaveniu, ktoré mal pred uplatnením práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zhoršil postavenie veriteľa tým, že zaviazal dlžníkov zaplatiť veriteľovi len úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, čo predstavuje nižší úrok ako bol zmluvne dojednaný úrok za úver vo výške 6,59 % p. a.. Splatenosťou úveru pritom podľa žalobcu nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Zdôraznil, že povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky za úver nie je novou povinnosťou, ktorú by dlžník pred tým nemal. Zmena podmienok spočíva v tom, že sa celá pohľadávka veriteľa stáva splatnou na žiadosť veriteľa, bez ohľadu na dohodnutú lehotu vrátenia. Zdôraznil, že s názorom, podľa ktorého má platiť dlžník úroky za úver až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov sa stotožňuje i odborná literatúra.

2.1 V uvedenej súvislosti poukázal žalobca na „Beckov komentár k Obchodnému zákonníku a na komentár EPI k Obchodnému zákonníku“ a uviedol, že ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka spája splatenosť záväzku platiť úroky z úveru so splatenosťou záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. A contrario, pokiaľ nedôjde k vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov, dlžník je povinný platiť úroky z úveru, teda nielen do doby vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

2.2 Žalobca v odvolaní tiež uviedol, že dáva podnet na opravu prvej výrokovej vety rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko napriek solidárnemu záväzku dlžníkov, súd prvej inštancie nesprávne zaviazal žalovaných 1/ a 2/ tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, pričom správne tam malo byť uvedené „spoločne a nerozdielne“, tak ako to uviedol žalobca

v samotnej žalobe. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zmenil tak, že zaviazže žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úrok za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 do zaplataenia.

3. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že súd prvej inštancie v odseku 25. odôvodnenia rozsudku podal zrozumiteľné a jasné argumenty, prečo žalobcovi neprináleží po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nárok na v zmluve dohodnuté úroky, pričom zo strany súdu prvej inštancie nedošlo podľa názoru žalovaných k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. V uvedenej súvislosti poukázali žalovaní na svoje vyjadrenie zo dňa 15. 07. 2019, v ktorom už v konaní pred súdom prvej inštancie analyzovali v odvolaní žalobcu nastolenú otázku priznávania či nepriznávania zmluvných úrokov za dobu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Nad rámec uvedeného vyjadrenia považovali žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu za potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní poukazuje na ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka (len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov), tak aplikácia uvedeného ustanovenia Obchodného zákonníka je na daný prípad podľa žalovaných nenáležitá. V nadväznosti na uvedené poukázali žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu na ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa znenia ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Z vyššie citovaného ustanovenia podľa žalovaných 1/ a 2/ vyplýva, že úroky sú splatné v momente, kedy sa stane splatným záväzok vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, resp. zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov. Zdôraznili, že neexistuje zákonné ustanovenie, a to ani v rámci Obchodného zákonníka, ktoré by dlžníka zaväzovalo hrať zmluvné úroky aj po splatnosti záväzku vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov. Práve naopak, zo znenia ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je podľa žalovaných 1/ a 2/ zrejmé, že veriteľ je oprávnený na zmluvné úroky len do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Na základe uvedených skutočností žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplataenie úroku za úver vo výške 6,59 % p. a. ročne zo sumy 18 724,39 € od 28. 03. 2018 do zaplataenia zamietol a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a v uvedenom rozsahu mu vec vrátil podľa ust. § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie v rozsahu danom odvolaním žalobcu z hľadiska odvolacieho dôvodu uplatneného žalobcom v odvolaní v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa znenia ktorého dôvodom odvolania je skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej „Obchodný zákonník“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy; zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

8. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

9. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

10. Podľa § 369 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

11. Podľa § 1 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Po prejedaní odvolania žalobcu z hľadiska vyššie uvedenej odvolacej námietky uplatnenej žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti - v časti úroku z úveru vo výške 6, 59 % p. a. ročne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zamietol, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, tak je potrebné uviesť, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou - zmluvou o spotrebiteľskom úvere, podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z.. Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností zmluvných strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenie otázok za akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym

obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere (§ 497 a nasledujúce). Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

18. Z ustanovení § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1, vete prvej Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

19. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania.

20. Pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že ich výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

21. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navýšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navýšovať neobmedzene. Takto stanovený úrok (cena peňazí) teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z toho dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a takéto dojednanie je porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

22. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru prináleží veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností zaplatil dlžník veriteľovi ako cenu peňazí. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti (v časti úroku z úveru vo výške 6,59 % p. a. ročne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) zamietol, bez toho aby dokazovaním vykonaným v potrebnom rozsahu skúmal či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje a v ktorom konkrétnom zmluvnom ustanovení dojednanie o povinnosti žalovaného (dlžníka) platiť žalobcovi (veriteľovi) úroky z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, tak jeho rozhodnutie je predčasné a nezodpovedá aktuálnej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky premietnutej do uznesenia sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020.

23. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II., ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/,c/ CSP zrušil a v uvedenom rozsahu podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení na ďalšie konanie bude v rámci doplneného dokazovania skúmať, či Zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 0392108 7 06 zo dňa 06. 12. 2011 obsahuje zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného (dlžníka) platiť žalobcovi (veriteľovi) úroky z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a v ktorom konkrétnom zmluvnom dojednaní a na základe skutkového stavu zisteného doplnením dokazovania v naznačenom smere v časti úroku z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s právnym názorom NS SR vyjadrením v uznesení sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020 opätovne rozhodnúť ; v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania.

24. Zároveň okresný súd opravným uznesením vydaným v zmysle ust. § 224 CSP opraví v prvej výrokovej vete rozsudku súdu prvej inštancie (ktorá zostala odvolaním nedotknutá) zrejmu nesprávnosť, ktorá spočíva v tom, že opomenúc charakter solidárneho záväzku súd prvej inštancie v prvej výrokovej vete neuviedol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinný zaplatiť žalobcovi sumu 20 374,57 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20 374,57 € až do zaplatenia spoločne s nerozdielne.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).